

Přítomnost člověka na území dnešní Sušice je doložena již pro starší dobu kamennou, slovanské osídlení se prosazuje od 7. století. Nejpozději v 11. století na březích Otavy

existovala dvě sídliště – Nuželice (dnešní Horní Předměstí na pravém břehu řeky) a osada na úpatí Svatoboru (dnes areál továrny PAP). Hlavním zdrojem obživy zdejších obyvatel zřejmě bylo rýžování zlata, které je uváděno v souvislosti se Sušicí ještě ve 14. století. Po celou první polovinu 13. století Sušice (doložena první písemnou zmínkou v roce 1233) se svým okolím patřila do majetku bavorských hrabat z Bogenu, po roce 1242 Wittelsbachů.

Význam místa vzhledem k jeho poloze na obchodní cestě do Bavorska si uvědomil až Přemysl Otakar II., který získal Sušicko natrvalo zpět. Jeho syn Václav II., zde začal budovat nové královské město – Sušici. V r. 1322 dal král Jan Lucemburský obehnat město hradbami a r. 1325 potvrdil královskému městu jeho práva na držení rýžovišť, vesnic a lesů. Postupem času získala Sušice další práva a privilegia. V 16. století Sušice obhájila

před sousedními Prachaticemi pravomoc solného skladu. S dovozem soli po Zlaté stezce souvisí i rozvoj sušického sladovnictví, protože sůl se kupovala za obilí a slad.

Během období třicetileté války zpusťovala vojska obou stran celý kraj a několik let poté, v letech 1680-1681, postihl Sušicko mor. Jednou z největších tragédií byl ale požár, který vypukl 20.7. 1707. Prakticky celé město i s předměstími lehlo popelem. Oheň se rozšířil během pouhé půl hodiny a zahynulo při něm 31 osob. Po celé 18. stol. se Sušice snažila zahladit stopy této tragédie.

Délka trasy:
2 km (přibližně 1 hod. volným tempem)

Náročnost trasy:
lehká, dostupná i pro rodiny s menšími dětmi a kočárky

Barva značení:
ZLATÁ

Popis trasy:
náměstí Svobody – kostel sv. Václava – židovský hřbitov – synagoga a pivovar – městské hradby – masné krámy – voražské návěstidlo – kostel sv. Felixe – kostel Nanebevzetí Panny Marie – Na Vršku – hřbitov – kaple sv. Rocha – Nuželická ulice – Muzeum Šumavy

Koncem 18. století se začíná měnit vzhled města - je vydán zákaz volného pobíhání vepřového dobytka na ulici a zřizuje se první olejové veřejné osvětlení. Ve třicátých letech 19. století bylo vydlážděno náměstí a dnešní ulice T. G. Masaryka. Za radnicí byly zbourány zapáchající masné krámy. Postupně byly zbořeny městské brány (Říšská r. 1842, Pražská

r. 1836 a Klášterní r. 1856), hradby a příkopy byly rozprodány na stavbu domků.

Největší rozkvět nastal v 19. století v souvislosti se založením sirkařské výroby (1839) zdejším rodákem Vojtěchem Scheinostem. Koncem 19. století se rozvíjel také kožedělný průmysl (firma Schwarzkopf dokázala později jako jediná obuvnická firma konkurovat Baťově velkovýrobě). V roce 1868 na sušickém okrese

fungovalo dvacet pivovarů a několik mlýnů, sedm sklářských hutí a několik papíren. V roce 1871 se v Sušici začaly chovat lososovité ryby, roku 1888 bylo město napojeno na železnici a v r. 1898 byla založena nemocnice.

⑥

Od roku 1933 začala továrna PAP vyrábět kelímky z impregnovaného papíru (v současnosti hlavně z plastů).

Město mělo vždy převážně české obyvatelstvo, a proto nebylo v roce 1938 připojeno k Velkoněmecké říši.

④

Dne 6. 5. 1945 bylo město osvobozeno americkou armádou generála Pattona, pod velením generálmajora Williama A. Hoge.

Budova sušické radnice (1) – dvoupatrová renesanční budova s 31 m vysokou věží. Svou dnešní podobu získala radnice při radikální přestavbě v letech 1850-51. V objektu se dochovala celá řada hodnotných prvků (renesanční klenby, klasicistní krov, dobová malířská výzdoba atd.), které z památkového hlediska řadí sušickou radnici mezi nejvýznamnější radniční stavby u nás. Ve vestibulu radnice najdeme kamennou desku s latinským nápisem, jednu z nejstarších sušických památek, která připomíná výstavbu hradeb v r. 1322. Na levém rohu budovy je zavěšen zvonek „Planýř“, který v minulosti sloužil k ohlašování požárů.

②

Lípa Svobody (2) byla zasazena r. 1919 spolkem TJ Sokol.

Kámen neštěstí (3), ke kterému se váže pověst převyprávěná na pamětní desce.

Empírová kašna (4) z konce 18. stol.

Dům Rozacínovský č.p. 48/I (sgrafitový dům) (5) – v jádru gotický dům je vyzdoben figurálními sgrafity pocházejícími z doby kolem r. 1600. Nad portálem se zachoval fragment gotické malby (v červenočerné barvě). V domě bývala lékárna a později Správa CHKO Šumava.

③

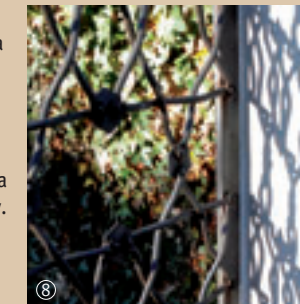
Dům Krocínovský č.p. 49/I (hotel Fialka) (6) – dům původně gotický s klasicistní fasádou a balustrádovou atikou, sousedí s domem se dvěma štíty a okrově – červenými psaníčkovými sgrafity (č.p. 50/I). K hotelu Fialka patřila vyhlášená cukrárna Fialka.

Kostel sv. Václava (7) byl postaven v pol. 14. stol. Hlavní městská hradba tvoří jeho jižní obvodovou zeď. Kostel měl původně dvě věže, ty se ale po požáru r. 1707 zřítily. Nová přestavba v letech 1884 - 1885 dodala chrámu pseudogotické prvky. Oltářní obraz patrona české země sv. Václava pochází z roku 1858. Budete-li se pozorně dívat, najdete ve zdi kostela zabílenou dělovou kouli (upomínku na třicetiletou válku se Švédy).

Starý židovský hřbitov (8) je jedním z nejstarších židovských hřbitovů v Čechách. Byl založen r. 1626 a byl vklíněn do hradeb obklopujících staré město, později rozšiřován. Pochovávalo se zde do roku 1873. Nejstarší dochovaný čitelný náhrobek pochází z r. 1660.

Bývalá synagoga (9), která byla dobudována r. 1859 (slavnostní vysvěcení provedl rabín A.Schwarzkopf) a domy sušických Židů, kteří byli v r. 1942 odvezeni do Terezína a téměř všichni byli vyvražďeni v koncentračních táborech. Synagoga byla zbořena v r. 1964 a na jejím místě vyrostla výrobní lahůdek Jednoty.

⑧

13

Pstruhová líšeň (15) – sušičtí pstruzi a lipani byli proslaveni natolik, že se dostali i na stůl císaře Rudolfa II. Za 10 let dodala líšeň do Otavy 400 000 lososů, 17 000 pstruhů a dokonce 3 000 úhořů. Poslední sušický losos byl v Otavě zaregistrován a uloven 19.6. 1941 a vážil 6 kg.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie (16) – současná podoba je z doby po požáru r. 1591. Cenná je tzv. Kabátovská kaple z 15.stol. s hvězdkovou klenbou.

17

7

Bývalý městský pivovar (10) byl založen v roce 1571 a proslavilo ho pivo nazývané podle své barvy Granát. Zrušen byl v roce 1949 a v letech 1964 -1965 byly objekty pivovaru postupně zbořeny.

Městské hrady (11) byly postaveny kolem r. 1322 z rozhodnutí krále Jana Lucemburského. Město bylo opevněno vnější a vnitřní hradbou (prům. šířka 1,2 m a 2,1 m, výška 5-6 m) a příkopem mezi nimi (místa až 13 m široký a 6 m hluboký). Vnitřní i vnější hrady byly opatřeny střílnami a ochozy a proloženy baštami, brankami a třemi věžovitými dvojitými bránami, Pražskou, Říšskou a Klášterní. Svou odolnost si hrady vyzkoušely zřejmě již v r. 1395 proti Jindřichu Rožmberkovi a obstály.

Voražské návěstidlo (12), které sloužilo pro řízení provozu na řece při plavení dříví.

Kaple Anděla Strážce (13) je raně barokní kaple z let 1682 – 83. Dle pověsti se zde zjevil anděl, aby ochránil malé dítě, kterému se kolem

nohy ovínil jedovatý had. Poutní místo v r. 1908 navštívilo kolem 10.000 lidí. Ke kapli vede od břehů Otavy kovaná křížová cesta.

Kapucínský klášter s kostelem sv. Felixe (14), který byl založen císařem Ferdinandem III. pro posílení katolické víry v kraji. Základní kámen byl položen r. 1651. Kostel se stal poutním místem celého Pošumaví, protože brzy po vybudování daroval kostelu Jindřich Hýzrle z Chodů obraz Bolestné Panny Marie, považovaný za zázračný. V r. 1950 byli řeholníci vyhnáni a klášter dlouhá léta sloužil vojsku. Zpět se kapucíni mohli vrátit až r. 1993. Sluneční hodiny na jižní straně kostela pocházejí z r. 1731.

14

Nyní je zde umístěno kamenné desatero ze zbořené židovské synagogy. Patrně krátce po založení kostela vznikl v bezprostřední blízkosti hřbitov, kde se pohřbívalo až do roku 1878.

Kaple sv. Rocha (17) – zde se pochovávali nejen zemřelí morem a jinými nakažlivými nemocemi, ale i žebrační či sebevrazi. Uvnitř kaple je renesanční oltářik s vyobrazením morových světců sv. Rocha, sv. Šebestiána a sv. Rozálie.

Muzeum Šumavy (18) sídlí ve Voprchovském domě č.p. 40/I, jehož základy pocházejí ze 14. stol. Jde o jednu z nejzáhlednějších stavebních památek ve městě. I po renesanční přestavbě zůstaly zachovány původní gotické klenby, portál a štítý zadního traktu. Atypický renesanční štít se zvoničkou, který získala budova kolem r. 1600, je vysoký téměř jako vlastní stavba a prozrazuje vliv italské architektury. Dlouhá léta sloužila budova jako děkanství (1775 – 1936). Vpravo od brány najdete **kamennou hlavu**. Jak praví pověst,

18

jedná se o hlavu měšťanské dívky, která sem byla umístěna na paměť dívčina zmrtvýchstání. Najdete zde expozice věnované sušickému sirkařství, regionálním dějinám, sušickému cínovému pokladu a sklářství na Šumavě. **Unikátem sušického muzea je mechanický betlém.**

SUŠICE – MĚSTO KRÁLOVSKÉ PRVNÍ MĚSTSKÝ OKRUH

SUŠICE – MĚSTO KRÁLOVSKÉ PRVNÍ MĚSTSKÝ OKRUH

NEJKRÁSNEJŠÍ PROCHÁZKY PO SUŠICI A OKOLÍ

Městské informační centrum Sušice
nám. Svobody 138, 342 01 Sušice, tel.: 376 540 214
e-mail: icsusice@mususice.cz

www.susicebranasumavy.cz

Text: Město Sušice, Muzeum Šumavy 2011. Foto: Šumák © 2011. Design a mapa: MATYPO s.r.o. ©2011.

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Směr budoucnost - cíl prosperita

